

Η ανατολική παράδοση στο βιβλίο

Αφού πουλιέται κι αγοράζεται, το βιβλίο είναι εμπόρευμα. Αφού στολίζει τα σπίτια των αγράμματων, το βιβλίο είναι επίσης διακοσμητικό της βλακείας. Αφού κατατίθεται στην Εθνική Βιβλιοθήκη όχι για να διαβαστεί, αλλά για να «νομιμοποιηθεί» η ύπαρξή του, το βιβλίο είναι, ακόμα, τίτλος ιδιοκτησίας. Αφού οι Έλληνες γράφουν πριν καν μάθουν να διαβάζουν, το ελληνικό βιβλίο είναι, προσέτι, «εθνικό προϊόν». Αφού γίνονται και φεστιβάλ «δηλαδή πανηγύρια» βιβλίου, το βιβλίο είναι οπωσδήποτε και πανηγυριώτικο είδος, κάτι σαν το «μαλλί της γριάς». Αφού το βιβλίο στην Ελλάδα διαβάζεται κυρίως στο κρεβάτι, σημαίνει πως είναι άριστο υπνωτικό, ου μην αλλά και αποτελεσματικό υποκατάστατο της υπνώτουσας συζυγικής σεξουαλικότητας. Αφού το βιβλίο διαβάζεται στις ώρες της ανίας, παίζει αποτελεσματικό ρόλο στο «σκότωμα» του χρόνου, όταν αυτός ανθίσταται πεισμωτικά και δεν έχει

«πεθάνει» ακόμα, ύστερα από μια εξοντωτική παρτίδα κουμ καν ή πόκερ. Αφού το βιβλίο διαβάζεται και στην τουαλέτα, παίζει ρόλο υπακτικού. Αφού η μεγάλη βιβλιοθήκη προκαλεί το θαυμασμό όσων έχουν μικρή βιβλιοθήκη ή όσων δεν έχουν καθόλου βιβλιοθήκη, το βιβλίο δρα και τρομοκρατικά. Αφού το βιβλίο βοηθάει τους δημόσιους υπαλλήλους να περνούν τις δύσκολες ώρες του δημοσιούπαλληλικού ωραρίου, παίζει εποικοδομητικό ρόλο και στη δημόσια διοίκηση: Μπορεί οι υπάλληλοι να μη δουλεύουν, όμως μαθαίνουν. Αφού το βιβλίο υφίσταται τους παραπάνω εξευτελισμούς αυτομάτως, δεν βλέπουμε το λόγο να μην υποστεί κι έναν πρόσθετο: να του φορέσουν κι αυτουνού στραβά το καπέλο του ΕΟΚικού Φόρου Προστιθέμενης Αξίας. και μη μου πείτε πως οι Έλληνες τώρα θα διαβάζουν λιγότερο. Και τζάμπα να τους δώσεις τα βιβλία, αυτοί θα συνεχίσουν να τα χρησιμοποιούν με τους παραδοσιακούς ελληνικούς τρόπους που περιγράψαμε.